

имаше единъ зеленъ хатъ, и момчетата бѣха полудѣле за него... Азъ, да ти кажа право, не разбирамъ, защо го ти продаде!

— А знаешъ ли що, Хаджи? Ти не знаешъ, що е конь и кой конь е по-добаръ. За конете ти питай мене. Истина, че зелениятъ конь бѣше златенъ конь; ала и той си имаше своите вусуре, — когато билъ въ ергелето, то му расцѣпило едното ухо; освѣнъ това, тоя конь имаше много вихрове; а конь, който има много вихрове, донася нещастие на сайбиятъ сл. Ти, Хаджи, си ученъ човѣкъ, и трѣба тия нѣща да знаешъ... Има ли да са пише въ книгите за тия нѣща, Хаджи?

— Има... Добре, добре, байо Либе-не! азъ са сжглашавамъ съ тебе; а кажи ми ти: защо ти продаде враниятъ вихрогонъ? Добаръ конь бѣше онзи черни дяволъ!...